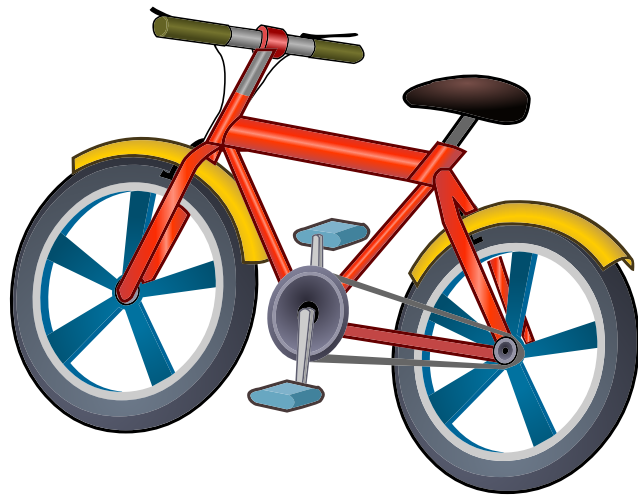

חבורת הצלחה

האופניים של מאור

האופניים של מאור

הכירו את חבורת הצללה:

רומי הגייגית - ילדה חייכנית ואמיצה; ליאן בעלת תלתי הזהב - יש לה חוש הומור והיא הראשונה שנחלצת לעזרה; דניאל השחרחר בעל הלב הרחב; תומר הגבוה שאוהב לפתור תשבצים ולשחק שחמט; דייד הספורטאי; ורפאל בעל גומות החן.

אלה ילדי חבורת הצללה. למה קוראים להם ככה? כי בכל פעם שיש מפגע סביבתי או כשמישהו זקוק לעזרה - הם מגיעים כדי לפתור את הבעיה.

כמו שקרה לפני כחודש. תומר ודייד ירדו לגינה מתחת לבית. יש שם מסלול אופניים חדש. אבא של תומר קנה לו אופניים חדשים בצבע כחול, ותומר ציפה בקוצר רוח לרכוב עליהם. לדייד היו אופניים מאחיו הגדול - אופניים יפים וגבוהים בצבע שחור, עם שני פסים זהובים שזוהרים בחושך.

בזמן שרכבו להנאתם הם ראו עגלם ובו כתוב שבעוד שלושה שבועות תתקיים בעיר תחרות אופניים, והמנצח יזכה ביום כיף בבית מלון יחד עם בני משפחתו.

תומר ודייד התלהבו. "אנחנו נרשמים לתחרות!" הם הכריזו, והמשיכו לרכוב על האופניים.

כשהרגישו צמאים הם נעצרו ליד ברזייה, ושם ראו את מאור. מאור נראה עצוב. תומר שאל לשלומו, ומאור ענה שהכול בסדר. דייד שאל אותו למה הוא עצוב, אבל מאור התחמק ואמר שהוא לא עצוב. מאור החזיק בידו פלייר עם פרטים על תחרות האופניים. תומר שאל אותו, "אתה רוכב? אתה נרשם לתחרות?"

דמעה זלגה על לחיו של מאור. הוא מיהר לנגב אותה, ובקול חנוק אמר שהוא לא נרשם.

דייד שאל את מאור אם אפשר לעזור לו. מאור ענה: "פיטרו את אבא שלי מהעבודה, ואמא שלי עובדת קשה מאוד בשתי עבודות. אתמול גנבו לי את האופניים, וההורים שלי לא יכולים לקנות לי חדשים. הם אמרו לי שאלה מותרות שכרגע הם לא יכולים להרשות לעצמם."

דייד אמר לו שהוא מצטער לשמוע, ותומר אמר לו לא לאבד תקווה, כי אולי בסוף הכול יסתדר.

דייד ותומר נפרדו ממאור בלב כבד. הם רכבו בשביל לכיוון ביתם, ולפתע עלה במוחו של דייד רעיון. הוא ביקש מחבריו להגיע מהר למקום המפגש שלהם. כשכולם הגיעו, תומר ודייד סיפרו להם על הפגישה עם מאור.

המשימה היתה לי:

האופניים של מאור

ליאן ורומי אמרו שחייבים לנסות לעזור לו. דיוד אמר שיש לו רעיון: "נקנה לו אופניים."
אורי שאל: "איך נקנה לו? אין לנו כסף."
דיוד אמר עזו לא בעיה: "נאסוף כסף. נפתח דוכני לימונדה ברחבי העיר, ובכסף שנרוויח נקנה למאור אופניים, וגם נחזיר את ההוצאות על קניית הלימונים."
דניאל אמר עזה רעיון מצוין: "אני אתקשר לכל הכיתה, כדי שכולם יעזרו. ככל שיהיו לנו יותר דוכנים, ככה נוכל להרוויח יותר כסף."
ואכן, כך היה. חבורת הצלה וכל ילדי הכיתה פתחו באותו שבוע דוכני לימונדה ברחבי העיר. לאחר כשבוע הם הצליחו להרוויח מספיק כסף כדי לקנות למאור אופניים.
הם הלכו יחד להביא למאור את האופניים החדשים שלו. האופניים היו בצבע אדום עם פסים כחולים. מאור התרגש מאוד למראה האופניים. הוא התקשה להאמין, ועיניו התמלאו דמעות. עכשיו גם הוא יוכל להשתתף בתחרות. הוא הודה לחבריו מקרב לב, ואמר שהם חברים טובים.
תומר, דיוד ומאור השתתפו בתחרות האופניים. הם לא ניצחו, לצערם, אבל מאור אמר להם שהוא מרגיש מנצח. כי הוא זכה בחברים לחיים!

המשימה היתה לי:

1. בשורה 7 כתוב "בקוצר רוח". למה הכוונה?

א. הרוח נשבה

ב. בחוסר סבלנות

ג. התרגז

ד. שמח

2. בשתי מילים:

משפחתו - _____

ביתם - _____

3. בשורה 19 כתוב: "מותרות". למה הכוונה?

א. דברים שמוחר לקנות

ב. דברים שמוחר לעשות

ג. דברים שאינם חיוניים לצרכיו הבסיסיים של אדם אלא באים לשפר את איכות חייו.

ד. דברי מחיקה

4. בשורה 21 כתוב: "בלב כבד". למה הכוונה?

א. בצער רב

ב. בשמחה

ג. בהתרגשות

ד. בהבנה

המשימה היתה לי:

~~שאלות~~
שאלות

5. איך החברים של מאור עזרו לו? מה הם עשו? תארו והסבירו.

6. מה דעתכם על המעשה של חבריו של מאור? נמקו. מה אתם הייתם עושים במקרה כזה?

כתבו דוגמה.

המשימה היתה לי:

שאלות

7.

7. בסוף הסיפור מאור אמר לחבריו שהוא מרגיש מנצח כי זכה בחברים לחיים.

למה לפי דעתכם הוא התכוון? נמקו.

8. סופוקלס, מחזאי ביוון העתיקה, אמר: "לעשות מעשה טוב - זוהי משימתו המהוללת ביותר של האדם."

מה אתם חושבים על המשפט הזה? איך הוא קשור לסיפור? נמקו את תשובתכם.

המשימה היתה לי:

